

„De Wessaner“

Redactie:
Raadhuisstraat 18
Administratie:
Burg. Verstegestr. 76
Bankrelatie:
Rabobank Westzaan
Rek. nr. 37.01.23.506
Gironr. bank: 355379

Uitgave van de „Westzaanse Gemeenschap“

Jan Kalf, grondlegger van een modern bedrijf

In onze rubriek "In de achteruitkijkspiegel" deze keer een terugblik met Jan Kalf die ruim 50 jaar geleden een transportbedrijf begon dat na de oorlog tot grote bloei is gekomen en nu als Kalf Trans op vele Europese wegen vaste gast is. In deze halve eeuw ondernemerschap een overzicht van feiten en gebeurtenissen die er op duiden dat alleen door keihard werken successen kunnen worden afgedwongen.

Een treffend verhaal over de moeilijke beginjaren met de lange werktijden, de oorlogsjaren waarin praktisch het gehele openbare leven stil lag en de opbloei-periode na 1945. In 1980 werd Jan Kalf 65 jaar en dat was de tijd om een stapje terug te doen. Hij werd gesterkt door de wetenschap dat zoon Pieter Jan het vak uitstekend beheerst. Als adviseur komt hij nog graag in de Achtersluispolder, maar hij moet wel erkennen dat het hedendaagse ondernemerschap heel wat meer kennis vraagt dan vijftig jaar geleden. Jan Kalf heeft tijdens zijn onderne-

mersbestaan veel lef gehad en het doet hem genoeg te constateren dat deze eigenschap ook op zijn opvolger is overgeslagen. Het bedrijf heeft een goede naam en dat is mede te danken aan de mensen op kantoor en op de weg. "Het zijn de beste ambassadeurs en daarom deed het ook deugd, dat het gouden feest geheel op het personeel en hun vrouwen was gericht", aldus Jan Kalf, die ondanks zijn drukke zakenbestaan ook nog sport-geschiedenis schreef door zijn keepers-loopbaan bij de voetbalvereniging Westzaan en, nadat hij in de oorlog een been

had verloren, bij de poloclub De Kroosduikers. Ook hier was hij een uitstekend doelman, waarbij hij het zelfs tot internationaal bracht toen hij als doelman fungeerde bij het nationale zevental van oorlogsinvaliden.

Ook bakker Smit actief

De heer M.C. Luttik, Zuideinde 35 wees ons er op, dat ook bakker Dick Smit actief is in ons zuidelijke dorpsdeel en zelfs op zaterdagavond 20.30 uur nog langs de weg is te vinden. Reeds tientallen jaren doet onze bezorgbakker in het gehele dorp zijn rondje, waarbij hij ook andere artikelen te koop heeft.

Afscheid wijkagent

De werkwijze bij de politie voorziet in wisseling van wijkagenten na een bepaalde periode. Dat geldt ook voor onze Harrie Kos die er drie jaar heeft opzitten. Op uitnodiging van de WG kunt u op vrijdag 27 maart a.s. van 19.30 tot 20.30 uur afscheid nemen van onze wijkagent.

Nieuws tennisvereniging

Nog even en dan is het gelukkig weer zover, onze tennisbanen zijn bijna klaar en, als het weer meezit, kunnen we begin april al weer een balletje slaan. Lijkt het u ook wel wat om aan de tennissport te gaan beginnen? Een telefoontje naar onze ledenadministratie, tel 287 664, en u krijgt alle inlichtingen die u maar wenst! Voor de jeugd t/m 12 jaar bestaat de mogelijkheid om kennis te maken met de tennissport op woensdagmiddag. Mits zij geen lid zijn van een andere tennisvereniging, behoeven zij het eerste jaar geen contributie te betalen, alleen entreegeld.

Een hoogtepunt bij Kalf-Trans was in 1980 de opening van de goederen-terminal in de Achtersluispolder. Op de foto brengt Neelie Smit-Kroes een toast uit met directeur Pieter Jan Kalf. Tevoren had de minister van Waterstaat de opening verricht.

Aan de regel

Aantekeningen uit de geschiedenis van het dorp Westzaan door Nico Heermans

(27) De Kikkertse Klucht, een grappige naam

Wanneer je tegen iemand buiten Westzaan zou zeggen: ik ben geboren in de buurt van de Kikkertse Klucht, dan is de kans groot dat die denkt: ik word in de maling genomen. Die "hoe-heet-het-klucht" zal wel in het Donkere Bomen Bos van Ollie B. Bommel liggen, zal'ie zeggen. Maar toch beste lezers, is die Kikkertse Klucht harde werkelijkheid. We gaan proberen dat uit de doeken te doen. Een duik in het verleden.

Het begrip klucht

We kwamen de naam in de vorige aflevering tegen als grens tussen het Zuideinde en de J.J. Allanstraat. Het is een brug over een sloot die, in de richting van de Gouw, de Korenbloem- en, naar de Reef, de Veerzagersloot wordt genoemd. Zie de afgedrukte schets van de omgeving.

Wij kennen het woord klucht in de betekenis van oprit of hellende, omhooglopende weg. Zoals bij de klucht naar de dijk aan de Overtoom en bij hoge bruggen (destijds) in de dorpsstraat: de klucht bij bakker De Jong (Smit) en de Kikkertse Klucht. Het is een typisch Westzaans begrip, dus uniek. Vanwaar komt die naam? We slaan de woordenboeken op en ontdekken dat het woord klucht een oudere vorm is van klucht. En dan niet in de betekenis van een grappig toneelstuk, maar als afleiding van het werkwoord klieven of delen. In dat verband is het van belang dat "klucht" elders in het land gebruikt wordt, maar dan als aanduiding voor buurt of deel van een dorp. Een interessante veronderstelling is nu dat heel lang geleden met het woord klucht werd bedoeld de grens of scheiding tussen twee dorpsdelen. Dat die grens in ons waterrijke dorp samenviel met een sloot (met brug) is natuurlijk geen toeval.

Molen De Veldmuis, bijgenaamd De Kikkert

In 1689 verkreeg Cornelis Dircksz Yff de windbrief (de officiële vergunning) voor het bouwen van "een kleyn mooletie om van taback stelen Snuijff taback te maeken . . . genaemt t velt muysje". Deze kleine molen stond beoosten het dorp nabij de Gouw. Hij heeft daar tot 1738 dapper tabaksstelen staan stampen. Met de merkwaardige bijnaam Kikker of Kikkert. Het is mogelijk dat op het molenbord een muis was geschilderd. Misschien was de afbeelding niet zo geslaagd zodat spotters er eerder een kikker dan een muis in zagen. Het is maar een veronderstelling. Hoewel, de oorsprong van een aantal "scheldnamen" voor Zaanse molens is daar op terug te voeren.

In het genoemde jaar 1738 verkocht de familie Yff De Veldmuis onder de voorwaarde dat de molen weggehaald moest worden. Koper Aris Engel deed dat en liet de molen bewesten het dorp herbouwen. Zie bij letter D op het kaartje. Ook het doel veranderde. De Kikkert werd een klein kaliber houtzaagmolen,

een zogeheten latten- of veerzager. En dat verklaart meteen de naam van de sloot, die langs de molen liep: de Veerzagersloot. Bovendien wordt de naam van de klucht nu duidelijk. Die ouwe, trouwe Kikkert stond er immers vlakbij.

De Veldmuis, op de foto nog intact, werd in 1916 tot stellinghoogte afgebroken. De schuren staan er nu nog. Houthandel P. Kee was vele jaren op deze plek gevestigd. De brug bij de Kikkertse Klucht is in de jaren zestig aanzienlijk verlaagd, verbreed en bestraat. Over een hobbel in het wegdek raast nu druk verkeer.

Controle op kopsloten

Een commissie bestaande uit de heren B. Appelhof, W. Hartman en P. Veldhuijs, allen leden van Dorpscontact, gaat aandacht besteden aan de toestand van de kopsloten. Tijdens het bestaan van de gemeente Westzaan stond het schone van de sloten jaarlijks op de lijst van de dienst Gemeentewerken, mede op gezag van de brandweer. Momenteel zijn de kopsloten voor een deel gevuld met allerlei rommel en vooral 's zomers zijn het broeinesten van bacteriën die de spot drijven met alles waarmee het milieu te maken heeft. De commissie zal over haar bevindingen rapporteren, daar ook de polder Het Lange Rond al interesse heeft getoond. De actie past in het Europees jaar voor het milieu dat van 21 maart 1987 tot 21 maart 1988 wordt gehouden. Hopelijk zal dit speciale jaar eens een succes opleveren. In het verleden was meestal het betreffende jaar voorbij eer men zich hiervan bewust werd.....

Bedankt

Langs deze weg willen wij al onze klanten bedanken voor het vertrouwen, dat zij al die jaren in ons hebben gehad. Nogmaals hartelijk dank. Slagerij Bakker, Overtoom 13, Westzaan.

55 Jaar getrouwd

Piet van der Loo was één van de eerste leden van de damclub Onder Ons, die in 1932 werd opgericht. Zijn ogen glimmen als hij nog vertelt over de club, die eens 32 leden telde en in de streek een geweesd tegenstander was. Begonnen in het maaltje van May, beleefde de club in gebouw Concordia aan het Weiver, de grootste successen. Ondanks het verval bleef hij altijd zijn club trouw en in 1982 werd hij tijdens het vijftigjarig bestaan van Onder Ons tot erelid benoemd.

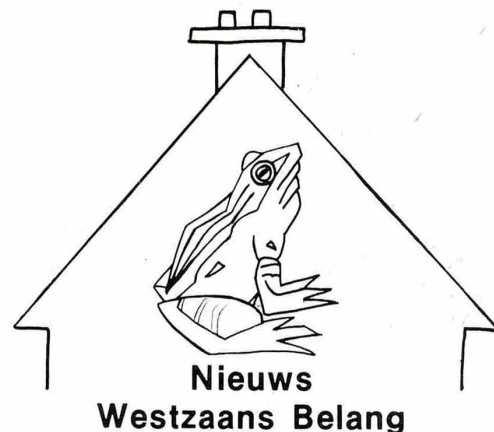
Rechtsbuiten

Ook voetbal behoorde tot zijn favoriete sporten. Als rechtsbuiten vierde hij triomfen en hij had alleen de pech dat Rinus Michels nog geboren moest worden, want zijn sprijnsnelheid bracht vele verdedigers tot wanhoop. Later verhuisde hij van W.R.C.-T.O.G. naar de zuidelijke club en dat was in die tijd een soort verraad aan de goede zaak. Zo verwonderlijk was het ook weer niet, want echtgenote Corrie was een telg uit de sportieve familie Van het Veer met broer Hannes als de bekendste promotor. Na de fusie van beide rivalen, raakten de tegenstellingen op de achtergrond. Piet van der Loo stond ook

bestuurlijk zijn mannetje, want hij is vele jaren secretaris geweest en maakte de voorzitters Gerrit Vos en Jan Zwart in zijn bestuurlijk mee. Toen de jaren begonnen te tellen, ging hij op in het bejaardenwerk. Momenteel is hij wijkvertegenwoordiger van het Dienstencentrum, bestuurslid van de Club van Zes en verzorgt hij de expeditie van het blad 't Ien of 't Aâr.

47 jaar Parkstraat

Corrie en Piet van der Loo begonnen hun woongenot aan de J.J. Allanstraat, maar in 1940 verhuisde het jonge paar naar de Parkstraat nr. 7. De beide kinderen Piet jr. en Trien groeiden hier op. Met het klimmen der jaren werd het huis te groot en verhuisde men even noordelijker, naar Parkstraat nr. 17. Piet van der Loo heeft vele jaren bij Gebr. De Jong gewerkt. Later kwam hij bij bakker Windhouwer in dienst, terwijl hij ook veel bekendheid genoot in het dorp als bladenman. Beiden genieten nog van een goede gezondheid en zij hopen dat over vijf jaar de complete versiering weer van zolder kan worden gehaald.

Jaar van de daklozen

Het jaar 1987 is door de Verenigde Naties uitgeroepen tot internationaal jaar van de daklozen. Een serieuze poging de aandacht van de wereld te vragen voor de erbarmelijke woonomstandigheden van de armen in de ontwikkelingslanden. Stelt u zich eens voor: veertien miljoen Nederlanders in één stad, waarvan de helft leeft in krotten. Dat lijkt onvoorstelbaar. Toch is dit voor zeer velen een dagelijkse werkelijkheid.

Het aantal daklozen in de wereld wordt geschat op 100 miljoen. Zij leven op straat, onder bruggen, in kartonnen dozen, of -als ze geluk hebben- in niet geplaatste rioolbuizen. En dan zijn er nog mensen die wel een dak boven hun hoofd hebben, maar in omstandigheden leven die nauwelijks menswaardig te noemen zijn. Dit zijn de bewoners van de krottenwijken. Meer dan 1 miljard mensen. Opgeëngapakte hutten van karton, lappen, afvalhout, jute, plastic zakken of platgeslagen olievaten. Veel te veel mensen op een klein stukje grond waar niemand anders wil wonen. Scholen of gezondheidscentra zijn er meestal niet. Het transport is heel gebrekkig en te duur. Zo blijft ook de markt, waar veel mensen hun geld verdienen, onbereikbaar. En het stedelijk beheer stelt de gemeenten voor onoverkomelijke problemen. In feite zijn de krottenbewoners dus op zichzelf aangewezen.

Ondanks deze trieste werkelijkheid proberen deze mensen er het beste van te maken. Elke dag opnieuw zoeken zij naar eigen oplossingen met een verbazingwekkende vindingrijkheid. Met een beetje hulp zijn zij al in staat hun eigen problemen aan te pakken. U begrijpt het al: het gaat om geld. Alle woningcorporaties in Nederland zijn gevraagd hun medewerking te verlenen. De Nederlandse Habitat Commissie coördineert de activiteiten. Voorzitter van deze commissie is de oud-minister Max van der Stoel. Giro 878787 t.n.v. Habitat - Den Haag.

van deze onderverzekering bedraagt slechts f 15,-; de uitgebreide premie slechts f 28,-. Laat iedereen de aandacht geven aan zijn verzekering die nodig is. Hiertoe zijn op ons kantoor Raadhuisstraat 3A inventarislijsten te verkrijgen waarop u per vertrek in uw woning een taxatiebedrag kunt berekenen.

de Wessaner 1987 mrt. 3

O.B.M. Wetenswaardigheden

81% inboedels onderverzekerd

Onlangs is een aantal cijfers bekend gemaakt naar aanleiding van een door de gezamenlijke brandverzekeringsmaatschappijen in Nederland gehouden enquête. Verontrustend is het daaruit te lezen, dat 81% van de inboedels in Nederland onderverzekerd is. Dit betekent dat van 81% van de Nederlandse inboedels de werkelijke waarde van de inboedel hoger is dan het bedrag waarvoor die inboedel verzekerd is, of, wat men in huis en schuur aan roerende goederen heeft, is meer waard dan waarvoor men het heeft verzekerd. Indien deze cijfers ook voor Westzaan gelden, dan geeft dit een triest beeld.

Ook bleek uit bovengenoemde enquête, dat de onderverzekering het meest voorkomt bij inboedels die verzekerd zijn voor een bedrag tussen f 50.000,- en

f 70.000,-. De gevolgen van onderverzekering komen eerst dan aan het licht, wanneer er schade is. De kreet in dit verband van: "Ik heb altijd mijn premie op tijd betaald en nooit schade gehad en nu krijg ik maar een gedeelte van de schade uitgekeerd" zal velen niet vreemd in de oren klinken.

Want wat betekent onderverzekering bij schade? Stel een inboedel is f 80.000,- waard en slechts voor f 60.000,- verzekerd. Hieruit moge blijken, dat men voor slechts 6/8 gedeelte of wel 3/4 deel is verzekerd. Uiteraard wordt er bij schade ook maar 3/4 gedeelte uitgekeerd. Stel, er is een brand- of diefstalschade van f 2.000,-. De schade-uitkering bedraagt derhalve 3/4 deel, is f 1.500,-. De verzekerde moet dus zelf f 500,- voor de schade betalen, terwijl hij toch elk jaar de omslag op tijd voldoet. De brandpremie

Een apartje met...

Tot haar zéér grote verwondering eindigde Anneke Heermans als enige ongetrainde rijdster op de tweede plaats bij de marathon van 30 km. voor dames, die op 2 februari j.l. in ons dorp werd gehouden. Ze startten met 10 rijdsters, waaronder 7 leden van de S.T.G. (Schaats Trainings Groep Zaanstreek). Anneke deed mee "voor de lol", maar nadat er 5 waren afgevallen en ze goed meekwam, zag ze dat er best nog een kansje in zat. Ze zette hem op en behaalde de tweede prijs. Toch had ze wegens haar vele schoolwerk deze winter bijna niet op het ijs gestaan en ze dankt haar succes dan ook aan de goede conditie, die ze heeft opgebouwd door het vele fietsen dat ze dagelijks doet en het zware werk dat ze verricht in verband met haar opleiding.

Het leuke van dit soort gesprekken is dat we al "schaatsend" belanden bij de Middelbare Tuinbouwschool in Hoorn, waar ze in januari 1988 hoopt te slagen voor haar eindexamen. En dan komt de betrokkenheid bij de natuur naar voren, die je verwacht van een echte Westzaanse boerendochter zoals Anneke er één is. Al vanaf haar 12e jaar (ze is nu 19) reisde ze eerst dagelijks per trein en fiets 4 jaar lang naar de Lagere Landbouwschool in Purmerend ('s zomers fietste ze het hele stuk) en nu al weer 3½ jaar naar Hoorn.

Haar richtingkeuze is: "Aanleg en onderhoud van tuinen en groenvoorzieningen". Ze heeft met veel plezier stage gelopen in ons dorp bij Han Tuinman en als ze slaagt mag ze zich óók vakbekwaam hovenier(st)er noemen en een bedrijf beginnen. Maar ze zegt dat de mensen nog niet staan te trappelen om een vróúw als hovenier en ze vindt dat best begrijpelijk, want het werken in een tuin en met name het spitten vergt veel fysieke kracht. Daarom overweegt ze een leraarsopleiding te volgen in haar vak, maar zover is het nog niet. Ze denkt er in ieder geval niet over alleen maar huisvrouw te worden later, ze wil haar vak blijven uitoefenen, ook al zou dat door omstandigheden tijdelijk als deeltijdbaan zijn.

Als we over bomen praten beginnen haar ogen te stralen. "Een jaar Boskoop zou ik dolgraag doen. Meewerken bij het planten en kweken van bomen en heesters, dat is óók zo'n interessant facet". "Ben je een vakidoot?" vraag ik. Ze lacht: "Ik heb thuis een hobbykasje voor m'n planten, verder lees ik in tegenstelling tot mijn meeste medeleerlingen, veel vakbladen. En omdat ik niet van zonnen aan een strand houd, bezoek ik in mijn vakanties graag interessante tuinen. Heel boeiend is dan het herkennen van bijzondere bomen en planten en daar de Latijnse namen van te weten, zoiets vind ik heerlijk".

"En hobby's?" "Ik heb 12 jaar gegymd bij Jahn en 6 jaar paardgereden bij manege Martha, maar de laatste 3 jaar is er gewoon geen tijd meer voor. Ik ben best eierzuchtig" geeft ze toe, "maar ik móét ook een vechter zijn, anders had ik deze opleiding nooit kunnen volgen" en, lacht ze, "óók die tweede prijs nooit gehaald".

Later fietst ze door weer en wind weer terug naar de afgelegen boerderij aan de Veldweg en ik denk: Kijk, dat is nou wat wij hier aan de Zaan "een machtige meid" noemen.

Serafina

Het dameskoor vijf jaar

In januari was het vijf jaar geleden dat het koor door de Westzaanse Gemeenschap werd opgericht. Onder leiding van mevrouw Jurriansen werd met 17 leden begonnen. Daar het koor hoofdzakelijk bestond uit dames die nooit hadden gezongen, startte men met een eenvoudig repertoire. In verband met ziekte moest mevrouw Jurriansen in maart 1985 afhaken, waarna Fina Woud twee maanden later de dirigerestok overnam. Zij aanvaardde de functie onder voorbehoud, daar zij eerder wel aan koorzang had gedaan, maar niet had gedirigeerd.

Zij aanvaardde de functie onder voorbehoud, daar zij eerder wel aan koorzang had gedaan, maar niet had gedirigeerd. Dirigente en koorleden moesten even aan elkaar wennen, maar na enige maanden liep het erg goed. Fina Woud kwam met een repertoire dat bij de dames zeer werd gewaardeerd en dat heeft er mede toe bijgedragen, dat het ledental groeide. Vorig jaar januari werd de behoefte gevoeld aan pianobegeleiding voor uitvoeringen en concerten.

Pieter Tromp

Plaatsgenoot Pieter Tromp nam de taak op zich. Hij vond het zo leuk dat hij zijn tijdelijk verband voor een vaste verbintenis ruilde en nu iedere woensdagavond de vaste begeleider is. Muzikaal voelen dirigente en pianist elkaar uitstekend aan en de meeste liedjes die door het koor worden gezongen, zijn door Fina geschreven en door Pieter van muziek voorzien. Het afgelopen jaar werd met succes opgetreden op een koffieconcert in De Kwa-

ker, een concert in De Speeldoos en een uitvoering tesamen met de muziekvereniging Crescendo, eveneens in De Kwaker. Het bestuur bestaat uit: Dick Woudstra (voorzitter), Corrie Siffels (secretaresse), Riet Koomen (penningmeesteresse) en Gré van Baar (lid).

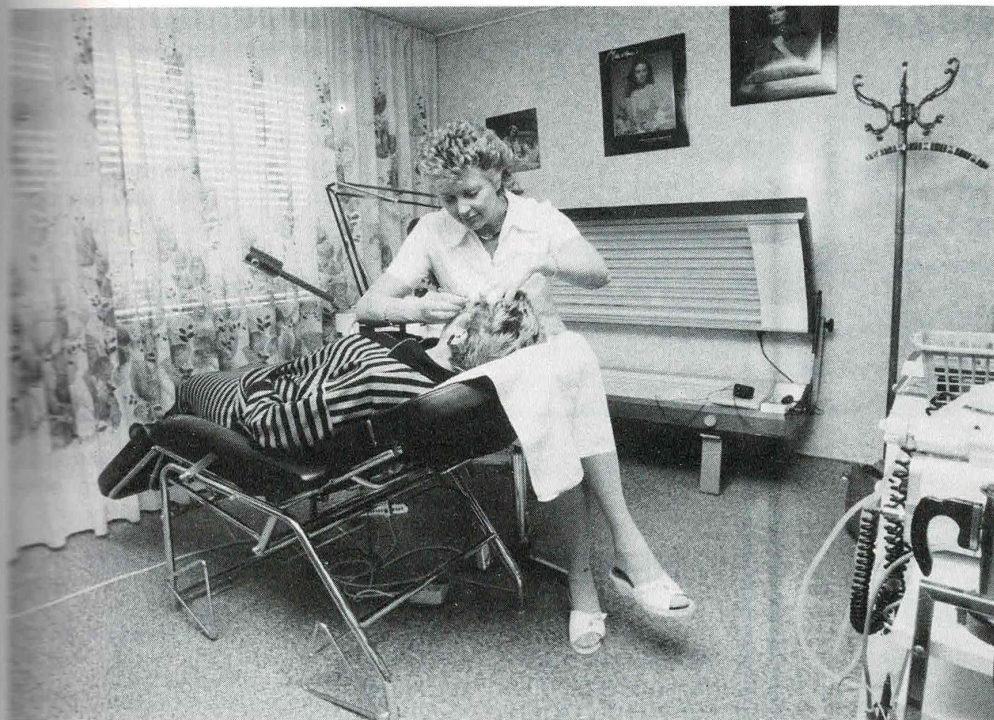
Jubileumconcert

Het jubileum wordt vrijdag 10 april a.s. in de Doopsgezinde Vermaning bij kaarslicht gevierd. Naast het optreden van het dameskoor en het kinderkoor De Kikker-tjes o.l.v. Cor Tuijn, kan men ook genieten van zang door het Koninklijk Mannenkoor uit Krommenie o.l.v. Ton Harmen. De muzikale medewerking wordt gegeven door leerlingen en docenten van de Zaanse muziekschool, die apart vóór en na de pauze zullen optreden. Kaarten zijn verkrijgbaar bij: Gré van Baar, De Schoolmeesterstraat 9, tel. 286993, Corrie Siffels, J.J. Allanstraat 121, tel. 169000 en Riet Koomen, Westzanerdijk 500, Zaan-dam, tel. 169390.

Het Westzaanse dameskoor poseert voor onze fotograaf. Geheel links: dirigente Fina Woud en rechts: pianist Pieter Tromp

Schoonheidssalon Josina, tien jaar

Nel Oogjen vierde in januari het feit dat zij tien jaar geleden haar schoonheidssalon Josina aan de Watermolenstraat 2 vestigde. In de loop der jaren is het één en ander veranderd en zij heeft nu een leuke vaste klantenkring opgebouwd.

Er bestaat nog een bepaalde drempelvrees om bij een schoonheidssalon binnen te stappen. Vaak is men bang dat men te zwaar wordt opgemaakt. Make-up is echter maar een klein onderdeel van het gehele programma daar de huidverzorging de hoofdzaak van het werk blijft. Gewaagd met de vereiste diploma's, Stivas A en B, waagde Nel Oogjen in 1977 de stap naar een eigen salon en zij heeft er nog geen moment spijt van gehad.

Moderne apparatuur.

Als zij nu terug blikt is er heel wat gebeurd en is de schoonheidsbehandeling volop in beweging. Er werd veel geïnvesteerd in moderne apparatuur waaronder een zonnebank die twee jaar geleden aan het instrumentarium werd toegevoegd. Men kan in de salon terecht voor een

complete gezichtsbehandeling met stomen, epileren, reinigen, massage en make-up. Voorts een acnébehandeling, peeling (zeer grondige reiniging), het harsen van gezicht en benen, een rugbehandeling en het verven van wimpers of wenkbrauwen.

Er wordt uitsluitend gewerkt met Milopa natuur cosmetica. Waren het eerst alleen de dames die "mooi" wilden zijn, dat is nu veranderd, daar verschillende heren ook iets aan hun gezicht laten doen. Het bewaren van schoonheid is een boeiend en levendig vak, waarin steeds weer nieuwe toepassingen worden ingevoerd. Het is daarom zaak om bij te blijven, zodat Nel Oogjen regelmatig bijscholingscursussen volgt, met als resultaat de vaste klantenkring waarover in de aanhef van dit artikel werd geschreven.

De oudste bazar opent 3 april

De bazar van de Hervormde/gereformeerde Federatie wordt vrijdag 3 april a.s. om 19.00 uur geopend met de D'Mash-band als inleider. Deze bazar is bedoeld als de generale repetitie voor het feest van het volgend jaar, want dan viert men het feit, dat in 1923 de eerste bazar werd gehouden. De Grote Kerk leent zich bij uitstek voor activiteiten rondom verkoopstands en attracties. Het gehele scala van bazarspelen zal ook nu weer aanwezig zijn. Het middelpunt is zeker het rad van avontuur en de rommelmarkt die in de loop der jaren een zekere vermaardheid hebben gekregen. Voorts is er weer de wonderlotto met voor ieder prijs, de kinderspelen en raderijtjes. Als vanouds is er ruime plaats ingeruimd voor

de restauratie en dat is, zo midden in de kerk, een plek waar veel gezelligheid heerst. Al enige weken circuleert de grote huis-aan-huisloterij en op zaterdagavond 18.00 uur zullen de prijzen worden getrokken. De opbrengst van de bazar is bestemd voor onderhoud en het instandhouden van het kerkgebouw en dat is altijd al zo geweest. Een uitstekend doel, daar het gebouw ook met succes voor andere bijeenkomsten en tentoonstellingen wordt gebruikt.

Een groep medewerkers aan de bazar van de Nederlands-Hervormde kerk hoopt dat ook dit jaar haar inspanningen weer ten volle worden beloond.

Damkampioenschap

Het open damkampioenschap van Westzaan en georganiseerd door onze plaatselijke club Onder Ons is een spannende aangelegenheid geworden, waarbij onze favoriet Piet Kamp met een neuslengte werd geklopt. De Zaandijker Piet Swaan werd met 14 punten uit 8 wedstrijden eerste, gevolgd door Piet Kamp die één punt minder scoorde. De derde plaats was voor de Zaandammer Gerrit Tatje, die uit 8 wedstrijden 12 punten haalde. Er waren 9 deelnemers aan dit kampioenschap.

Klaverjassers voor.....

Johan Tuijn is een verwoed klaverjasser en hij zoekt medestanders die ook eens een potje willen spelen buiten een vereniging om. Hij denkt hierbij aan burens en kennissen en mocht deze oproep aanslaan dan kan men altijd nog van gedachte wisselen voor het oprichten van een echte klaverjasclub. Voor informatie kan men zich melden bij Johan Tuijn, De Palmboomstraat 5, tel. 217 215. (Graag na 18.00 uur.)

Kopij

Kopij voor het aprilnummer dient uiterlijk 2 april a.s. op het redactie-adres Raadhuisstraat 18 te worden bezorgd. De krant verschijnt na 21 april.

In de achteruitkijkspiegel

Deze keer kijken wij terug op het leven en werken van een echte Westzaanse ondernemer die met vallen en opstaan en vaak geteisterd door tegenslag, doorzette en deze mentaliteit met succes bekrond zag. Jan Kalf debuteerde als timmerman bij zijn vader, maar op 21-jarige leeftijd keerde hij de bouw de rug toe en begon een eigen transportbedrijf. Het was in de tijd dat de Zaanse houthandel bezig was over te schakelen van water- naar landvervoer. Hij zag hierin wel brood en in 1936 verscheen zijn eerste Ford V8 met twee opleggers.

Voor f 17,50 naar Rotterdam

Voordat de eerste auto kon worden gekocht, moest Jan zijn motorfiets en zijn accordeon verkopen en leende zijn vader hem een bedrag. De prijzen waren voor onze begrippen erg laag. Een vracht naar Amsterdam bracht een tientje op en voor Rotterdam rekende men f 17,50. Daarbij moet men bedenken, dat er van goede verkeerswegen geen sprake was en men meestal nog dwars door steden en dorpen moest rijden. In die tijd kreeg hij een aantal ritten naar Groningen en die leverden f 35,- per rit op. Door drie ritten in twee dagen te maken, bleef er een paar gulden extra over, maar er waren wel de nodige risico's met oververmoeidheid als vijand nummer één. Eens werd zijn auto tussen Franeker en Harlingen total-loss gereden, terwijl hij bij een volgende rit de slaap voelde aankomen en de auto aan de kant parkeerde net naast een tramlijn. Opeens werd hij door een machinist van de trein uit zijn slaap getikt, want hij stond met zijn gering gedeeltelijk op de spoorlijn. Door het intensieve gebruik in de week, moest op zondag het materiaal worden gesmeerd en onderhouden.

Belangrijk jaar

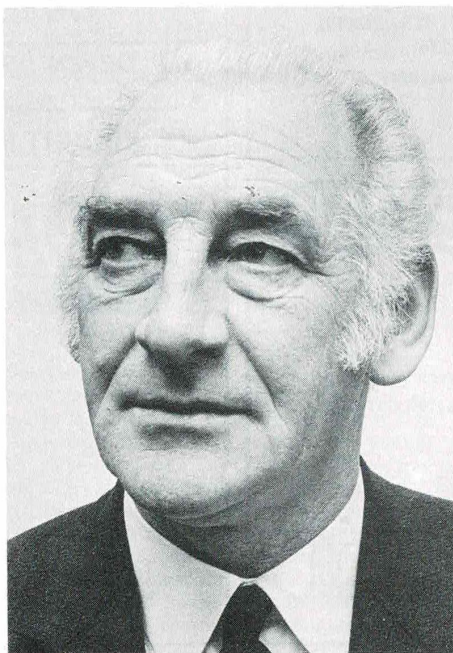
Het jaar 1938 was een belangrijk jaar voor de jonge ondernemer. Er kwam een auto bij en het pand Zuideinde 87, het voormalige woonhuis van dominee Van Dokkum, werd aangekocht en vanuit deze plaats werd het bedrijf vooral na de oorlog uitgebreid. De tweede auto werd bemand door Jo Gijsen, de zwager van Jan Kalf, die voordien bij Verkade werkte. In die jaren werd er zwaar gewerkt, daar de vorkheftrucks nog niet waren uitvonden en de gehele vracht met het handje moest worden gelost. Dat was ook niet altijd een pretje, want verscheidene bouwwerken waren moeilijk bereikbaar.

De oorlog

Nadat men in de eerste maanden voor de oorlog veel werk voor de Nederlandse militairen had verricht, kwam de oorlog en toen ging het mis, daar de wagens werden gevorderd. Toch wist Jan Kalf nog raad, want hij schafte zich een houtgasgenerator aan van het merk Inbert en dat was de eerste in Noord-Holland. Het

was een hulpmiddel, want je moest steeds met een grote voorraad hout op pad. De snelheid was niet hoog, maar alleen kwam men 's avonds of 's nachts beter vooruit gezien het feit dat er dan meer zuurstof in de lucht zit. In de oorlog werd het steeds moeilijker daar de Duitsers driester optraden. Op een bepaald moment werd Jan Kalf bij Verkade ontboden. Zij hadden behoefte aan een auto voor het organiseren van illegale en legale transporten. Een goede Duitser tekende een verklaring en zo kon de eigen noodorganisatie van de Zaanse koekfabriek van start. Het gebeurde onder geweldige risico's, want de geallieerden beschouwden elk transport op de Nederlandse wegen als vijandig. Voor de gevaarlijke ritten had hij een mannetje in de bak, die door middel van een touw aan de arm van chauffeur Jan waarschuwde als er vliegtuigen in aantocht waren. Men dook dan in de mangaten langs de weg voor de veiligheid. Toch sloeg het noodlot toe en werd hij na het halen van een vrachtkist beschoten, hetgeen hem een geamputeerd been opleverde. Zijn medepassagier Henk Eijdenberg werd bij die actie gedood.

Steeds crescendo

Na de oorlog kwam er volop werk los, mede omdat de wederopbouw in volle gang kwam. Groot was zijn teleurstelling dat hij door zijn handicap niet meer actief als chauffeur aan zijn bedrijf kon meewerken. Hij moest overschakelen op een administratieve en organisatorische baan en dat gaf de nodige aanpassingen. De groei van het bedrijf nam grote vormen aan en het is nu één van de meest toonaangevende transportbedrijven in ons land. Het is een allround dienstverlenend bedrijf geworden met ruimte voor opslag van goederen voor de afnemers van de opdrachtgevers. Jan Kalf kan nog met veel trots het terrein in de Achtersluispolder rondlopen, waarbij hij steeds weer tot de conclusie komt, dat het bedrijf bij zoon Peter Jan in goede handen is.

Groot doelman

Dat Jan Kalf ook nog tijd vond voor het bedrijven van sport, is toch wel een bijzonderheid. Vooral als doelman van de voetbalvereniging Westzaan en van de zwemclub De Kroosduikers kreeg hij grote bekendheid. Als vijftienjarige nam hij onder de lat van Westzaans eerste team plaats, waar hij tot zijn 29e jaar vaste keus was. Het ongeluk, waarbij hij een been moest missen, maakte een eind aan zijn voetballoopbaan. Wel kon hij het doel van De Kroosduikers verdedigen en dat deed hij tot zijn 64e jaar, zodat hij bijna een halve eeuw als doelverdediger is opgetreden. Nu bekijkt hij het allemaal wat afstandelijker, maar is nog steeds geïnteresseerd in de sport.

Kwaker-Nieuws

Vouwwerk

Tineke van Westerloo exposeert van 23 maart tot 17 april a.s. met Origami vouwwerk. Woensdagavond 1 april geeft zij vanaf 19.30 uur een demonstratie van het Japanse Origami-vouwen.

Buurhuisvergadering

Op maandag 13 april 20.00 uur wordt een buurhuisvergadering gehouden, waar mensen die betrokken zijn, of zich betrokken voelen bij het werk, welkom zijn om mee te praten over het reilen en zeilen van het buurthuis.

Hallo

De verbouwingsgroep van de jongerensoos zoekt met spoed enkele (oude) zitmeubelen om de soos in De Kwaker op te fleuren. Wie iets heeft aan te bieden kan bellen met: Esther, tel. 354477 of Linda, tel. 352032.

Herleving in De Kwaker

Op 28 maart a.s. heeft de Toneelvereniging Herleving de première van haar voorjaarsuitvoeringen.

Onder regie van Gerda Reinders wordt ditmaal een komedie ten tonele gebracht, getiteld Olivier's Perikelen. Het stuk is geschreven door John Patrick.

Op 4 en 11 april vinden de herhalingen plaats. Alle avonden is er bal na m.m.v. het trio Capito.

De rente ontwikkeling in de jaren tachtig

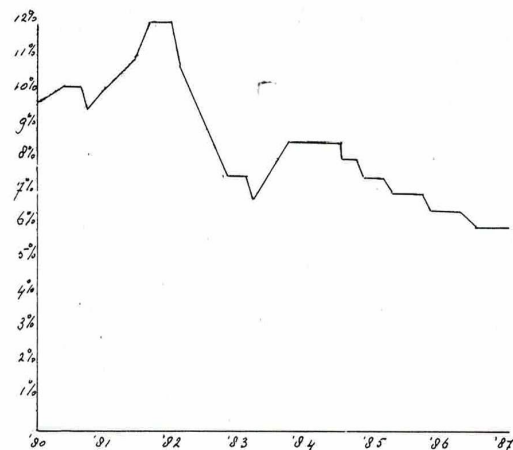
Verloop rentepercentage spaarrekening met vaste termijn van 6 jaar over de tijdsperiode 1980 t/m 1987.

Wie kent de tijd niet meer dat de rente voor een spaarrekening wel 12% bedroeg. Ja zo'n vijftal jaren geleden waren de percentages toch op een heel ander niveau dan nu. De eigen huisbezitters met een hypotheek hebben geen prettige herinnering aan deze tijd. Het maandelijkse bedrag dat aan rente en aflossing betaald moest worden, werd steeds hoger, terwijl het salaris toch vrijwel gelijk bleef. Voor een aantal mensen die hoge vaste lasten had, werd het zelfs een zeer moeilijke periode. Daarentegen zullen velen van u die een gespaard eigen vermogen bezitten met weemoed terugdenken aan deze hoge rentepercentages. Onverwacht is de rente in een vijftal jaren ca. 6% gedaald. In vergelijking met die tijd ontvangt men nu ongeveer de helft aan rente, en dit loopt aardig op als men een flink bedrag op de spaarrekening heeft staan. Vooral in januari als de cliënten de rente laten bijschrijven, komt vaak het onderwerp van de lage rente naar voren. Enige troost is dat de inflatie nu - 1% per jaar bedraagt en dat deze ten

tijde van de hoge rentepercentages ca. 6% bedroeg. Dat betekent dat de werkelijke rente die u toen heeft ontvangen ongeveer gelijk is aan de rente van dit moment.

Op dit moment is de rente vrij stabiel. Voor de komende jaren is het moeilijk om een prognose te doen van de renteontwikkeling. Desondanks heeft het Centraalplanbureau ons voorspeld, dat de rente de komende jaren nog zal gaan dalen. Jammer dat niemand met zekerheid de toekomst kan voorspellen.

De Rabobank Westzaan is een zelfstandige instelling. Dat betekent dat we ons eigen rentebeleid kunnen bepalen. Tevens zijn we coöperatief gericht, zodat we in verhouding met andere spaarbanken een hoge rente op de spaarrekening vergoeden. Kom eens bij ons langs voor een goed spaaradvies. Als u de spaarrentes vergelijkt, dan zult u zien dat bij een coöperatieve instelling als de Rabobank Westzaan uw gespaarde geld gestadig groeit.

Jaarvergadering van de Westzaanse Gemeenschap

De Westzaanse Gemeenschap is een organisatie die niet meer is weg te denken uit onze plaatselijke samenleving. Door de overkoepelende functie draagt men een behoorlijk steentje bij aan het culturele en sociale leven in ons dorp. Weliswaar maken wij bestuurlijk een onderdeel uit van de gemeente Zaanstad, maar in een dergelijk stedelijk verband zijn wijken met een bepaalde eigen identiteit eigenlijk onmisbaar. Dat deze positie ook door een groot deel van de Westzaners zo wordt gevoeld, werd bewezen door de grote belangstelling die er voor de jaarvergadering bestond.

De voorzitter.

Voorzitter Wouter Veenis releveerde in zijn openingstoespraak aan een druk verleningsjaar met talrijke hoogtepunten. Ook nu weer is het gelukt de organisatie uit de rode cijfers te houden. Een zuinig beleid ook in de toekomst is geboden en daarmee gaf de voorzitter antwoord op de wel eens gehoorde uitlating dat de WG teveel "op de centen zou zitten". Daar verschillende gemeentelijke subsidies op de tocht staan dient er een spaarpotje te worden gevormd. Op dat moment had de heer Veenis zeker een profetische blik, want enige dagen later kreeg men van de gemeente bericht dat de subsidie voor Volksfeesten kwam te vervallen.

Regthuys

De jaarverslagen straalden over het algemeen veel optimisme uit, maar dat sprak niet uit het verslag rondom het behoud van 't Regthuys. Ons prachtige oude raadhuis willen wij graag als zodanig bewaren en daar wil de WG zeker zijn best voor doen. Maar hierin heeft het gemeentebestuur het laatste woord. Inmiddels is het achterstallig onderhoud al opgelopen tot zo'n f 140.000,- en dat is een kwalijke zaak. Een speciale stichting wil het gebouw exploiteren, maar onderhoud en schoonhouden zijn steeds terugkerende kosten. Het gebaar van het gemeentebestuur het gebouw voor een symbolisch bedrag van f 1,- per jaar te verhuren met lusten en lasten voor de huurder lijkt aardig, maar hiermee onttrekt de gemeente zich wel

aan de verantwoordelijkheden die in 1974 bij de vorming van Zaanstad zijn aangegaan.

Dorpscontact.

De jongste loot aan de WGstam, het plaatselijk Dorpscontact, heeft ervaren dat de gemeentelijke autoriteiten meer medewerking verlenen dan ten tijde dat de wijkraad in functie was. Voorzitter Marinus Flipse vertelde dat en hij kan het weten gezien zijn voorzitterschap van het dorpscontact nu en het lidmaatschap van de wijkraad eerder. Door achterstallig onderhoud is de toestand van het oppervlaktewater niet al te best. Er is nu een plaatselijke commissie bezig de knelpunten op papier te zetten. Dat past ook in het Europees jaar voor het milieu waarvoor ook het dorpscontact is ingeschakeld. Hiervoor zijn ook de scholen aangezocht zodat met een beetje goede wil het mogelijk is om van Westzaan een milieubewust dorp te maken.

Bestuursverkiezing.

Fred Eerenberg heeft verschillende taken in de WG, waarbij de afdeling Bijzondere Activiteiten steeds meer aandacht vraagt en waarin hij een deel van de secretariatswerkzaamheden heeft overgenomen. Hij bedankte als penningmeester en Ton Nieuwendijk werd tot zijn opvolger gekozen. Tonnie Frederiks was aftredend maar wel herkiesbaar en dat nam de vergadering over. In de kascommissie trad mevrouw J.T. Temme-Hermanides af en wordt de heer J.L. van Ollefen nu "eerste

man". Voorts maken de heren M. van 't Veer en P. Koomen deel van deze commissie uit.

Fred Eerenberg overhandigt aan zijn opvolger Ton Nieuwendijk zijn belangrijkste gereedschap.

Concept jaarprogramma.

De komende activiteiten in het lopende jaar:

27 maart	Afscheid wijkagent Harrie Kos.
10 april	Eerste lustrum dameskoor.
16 april	Uitdeling van paaseieren in peuterklas en de groepen 1 en 2 van de basisscholen.
april/juni	Loterij t.b.v. Westzaanse Gemeenschap.
30 april	Koninginnedagviering met Oranjebal en Jeugd disco.
4 mei	Herdenkingsavond in Ned. Hervormde Kerk.
28 juni	Midzomerfeest met skeelers en paarden.
oktober	Collecte Jantje Beton.
november	Sint Maartenoptocht (B.V. Noord).
november	Intocht Sinterklaas.
24 december	Kerstzamenzang (met de gezamenlijke kerken).

Roel kijkt..... In de glazen bol

Vakantieperikelen van een Ierse wolfshond van zes maanden jong

Op vrijdag 11 juli 1980 werd ik door mijn grote en kleine bazin naar een vakantieadres gebracht in Westzaan. Een dik, maar vriendelijk ventje begroette mij, zo want "Dag lief hondje". Nou ja, ik moest wel even lachen hoor, want al ben ik dan nog maar zes maanden, ik behoor toch al tot de grootste honden.

Het kereltje wilde mij 's avonds uitlaten, nou ik heb hem eventjes laten rennen. Hij was bekaf. Zaterdagmorgen 7.30 uur. Het viel me niet tegen. Het dikkerdje was keurig op tijd uit zijn slaapstede gekomen om mij een plas te laten doen. En als zulke nog nooit ogen zo groot als schoteltes hebben gezien, is deze kans jullie volledig voorbij gegaan. Ik deed namelijk

een extra grote plas, het dikkerdje mompelde zoiets van, "het lijkt wel of de watertoren gesprongen is". Wat een watertoren is, weet ik met mijn grote hondkop niet. Het zal wel mensenpraat zijn.

De morgen verliep redelijk naar mijn zin, ach ja, wensen zijn er altijd, ook in een hondleven. Had u niet gedacht hè? Nadat het dikkerdje weer een rondje met mij gewandeld had, was er wat hondgelei aan mijn staart gekomen, nou dat heeft hij met kramp op zijn smoeltje er met een doekje afgehaald. Ik moet zeggen, het valt me toch wel allemaal mee. Om elf uur in de morgen heeft het ventje weer een rondje met me getippeld over zijn schamele bedoeninkje. Nu vond hij dat ik maar een uurtje in het theehuisje moest gaan vertoeven. Nu jullie begrijpen, dat stond mij niet zo erg aan. Dus ik bar chagrijnig kijken, maar dat hielp geen zier. Toen heb ik een grote hoop gelei in het grint gedeponneerd, waar trouwens later een jongen met een bril in stapte. Zo zie je maar weer, dat meestal de verkeerde wordt gestraft. Maar ik bleef zinnen op wraak. Het grote bazinnetje had het dikkerdje gewaarschuwd, dat ik nog niet wist wat een sloot was, ik ben wat dat betreft een echte stadshond. 's Middags werd het dikkerdje overmoedig en liet mij zonder riem uit. Hij dacht waarschijnlijk, dat ik echt een slome hond ben. Nou, ik had me voorgenomen om hem een geintje te flikken. Dus ik aan de loop, maar de dikkerd reageerde niet eens, hij riep nog wel, "geniet maar even, het loopt daar toch dood bij die sloot". Het laatste woord hoorde ik nog net, voordat ik er met een sierlijke sprong in zeilde. Brr, wat dun en nat, ik schrok me te barsten, de dikkerd ook, die rende als een hazewindhond naar de overkant, alwaar hij me met een verhit en hijgend gezicht op de kant sjoerde. Schamen deed ik me zeker. De dikkerd bracht me gauw weer naar zijn eigen erf, haalde een emmer lauw water en ging me driftig wassen. Al ben ik dan een hond, toch stonk ik als een beer. Het dikkerdje trouwens ook, want in het uitschudden ben ik zeker niet de slechtste.

Groeten van Roel

wordt vervolgd

Boetiek Mioche geopend

KERKDIENTEN

Hervormde/gereformeerde Federatie

5 april 10.00 uur de hr. W.M.Fuykschot
12 april 10.00 uur Ds H. de Nie, A'dam
13/17 april 19.30 uur Paasweekvespers
16 april 19.30 uur H.H. Avondmaal
18 april 22.00 uur Paaswake
19 april 10.00 uur Ds A.Mak H.H.Aavondmaal Lambert Melisz
26 april 10.00 uur Ds T.C. Wielsma Uithoorn

Gereformeerde Gemeente

J.J. Allanstraat 463

1 april 19.30 uur Ds M. Kleppe
5 april 10.00 en 15.30 uur Leesdienst
12 april 10.00 en 15.30 uur Leesdienst
17 april 19.30 uur Leesdienst
19 april 10.00 en 15.30 uur Leesdienst
20 april 10.00 uur Leesdienst
26 april 10.00 en 15.30 uur Leesdienst
28 april 19.30 uur Ds A. Mondria

Doopsgezinde Gemeente

5 april 10.30 uur Ds K. v.d. Wijk
12 april 10.00 uur Gez. dienst Wormerveer Da Ds E. v. Harlingen
16 april 19.00 uur Ds K. v.d. Wijk
19 april 10.30 uur Ds E. v. Harlingen
26 april 9.30 tot 16.00 uur Buitendag in School

Chr. Gereformeerde Kerk

5 april 10.00 en 16.30 uur Ds P. den Hartog
12 april 10.00 en 16.30 uur Ds P. van Zonneveld
17 april 19.30 uur Ds M.W. v. Nieuwenhuizen
19 april 10.00 en 16.30 uur Ds C. v.d. Wele
20 april 10.00 uur Dienst des Woords
26 april 10.00 en 16.30 uur Ds A.K. Wallet

Ingrid de Vries-Bruinsma speelde al enige jaren met de gedachte om aan haar hobby in het maken van kinderkleding een commercieel vervolg te geven. Steeds kwam er wat tussen, maar de laatste maanden heeft zij doorgezet en zo was zij tijdens de openingsdag op zaterdag 7 maart het stralende middelpunt van haar kleurrijke kleuterboetiek. Zij vond de naam Mioche, Frans woord voor kleuter, het meest toepasselijk. Ingrid de Vries kreeg haar opleiding bij de VOGUEstudio en zij presenteert dan ook bij haar woning in de J.J. Allanstraat 330 een keur van eigen ontwerpen. Maar zij staat open voor ideeën van haar klantenkring zodat ook op bestelling geleverd kan worden. Ditzelfde geldt voor truien die in de boetiek voorradig zijn. Uiteraard is de huidige collectie op voorjaar en zomer gericht en naast de kleding zijn er ook handwerkjes, speelgoeddiertjes en snuisterijtjes te koop.

wie houdt de
verpaupering tegen?

